

meget vel, at Indtægterne ere uvisse, og at man er afhængig af Held og Uheld, men det er et frit, frisk og uafhængigt Liv, hvor der aldrig bliver Tid til at kede sig, og en rolig Søvn, en god Appetit og et jævnt Humør kan man som oftest paaregne.

Men intet godt Menneske, end sige en sand Kvinde, vil i Længden føle nogen Lykke ved at arbejde for sig selv alene, og naar den Dag kommer, man i pekuniær Retning er fast i Sadlen, da er der nok af andre Kvinder baade i vor egen lille Kreds og ude i Verden, som trænger til Støtte og Hjælp, og for hvem det vilde være en Velgerning at blive Medhjælper i en saadan Gerning.

Hvis disse Bemærkninger kan være til Nytte og lidt Oplysning for andre, da er Hensigten dermed opnaaet.

Snoghøj Hønseri & Rugeanstalt pr. Fredericia.

I December 1896.

Emma Holm.

Mindeord.

Professor Asger Snebjørn Nicolai Stadfeldt.

Den 12te December døde en Mand, der har været saa lykkelig at kaste Glans over sit Fædrelands Navn og at gøre sig fortjent til stor Tak af alle Danmarks Kvinder, ja egentlig af Alverdens Kvinder; denne Mand var Professor *Stadfeldt*, Overlæge ved Københavns Fødselsstiftelse, og den Gerning, hvormed han indlagde sig saa stor Ære, var den, at han var den første, der fattede og udførte den lykkelige Tanke, at betragte Barselfeber som enhver anden Saarsygdom og at behandle den i Overensstemmelse hermed.

For ret at forstaa, hvad Betydning Professor *Stadfeldt* har haft, maa vi kaste et Blik tilbage i Tiden. Vi se da, at det ikke er 200 Aar siden, at man overhovedet her i Landet begyndte et regelmæssigt Studium af Fødselsvidenskaben. Endnu i 1755 klager en Læge over „den umenneskelige Haardhed og Grumhed, som en og anden bøddelagtig“ iblandt Jordemødrene udviste, hvorledes Fødselshjælpen f. Eks. kunde bestaa i „at sætte den fødende paa Hovedet i en Tønne“ o. s. v.

For at raade Bod paa den Slags Forhold, der vel vare ens over hele Verden, oprettedes paa den Tid Fødselsstiftelser i en hel